



Brezplačni e-mesečnik **KORAKI DO USPEHA**

April 2005 – številka 28

Število naročnikov: 2728

ISSN 1581-4394

Urednik: Roy Goreya

NOVI TERMINI PREDAVANJ, SEMINARJEV IN DELAVNIC:

7. 5. 2005 – Ljubljana – Predavanje **BREZMEJNA MOČ MISLI IN STRAHOV**

16. 5. 2005 – Ljubljana – Tečaj javnega nastopanja **PSIHORETORIKA**

21. 5. 2005 – Celje – Seminar **RAZKRITE SKRIVNOSTI ŽIVLJENJA**

27. 5. 2005 – Slovenj Gradec – Predavanje **BREZMEJNA MOČ MISLI IN STRAHOV**

POZOR! Ta e-mesečnik je nevaren! Lahko vam spremeni življenje, zato dobro premislite, preden boste nadaljevali z branjem!

UVODNA MISEL E-MESEČNIKA

Avtor članka: Roy Goreya

ALI JE ZDRAVO ŽIVLJENJE ZGOLJ UTVARA?

Svet, v katerem živimo, je vedno bolj onesnažen, tako zrak kot tudi zemlja in voda. Mati narava že več desetletij obupno kliče na pomoč, vendar ji hote ali nehote nočemo prisluhniti. Onesnaževanje s pesticidi, herbicidi, fungicidi in ostalimi strupenimi snovmi je že zdavnaj preseglo kritično mejo zdravega načina življenja. A tega vlade ne bodo priznale, saj gre pri vseh teh »igrah« z naravo (in tudi z življenjem) za stotine milijard ameriških dolarjev.

Tržni in borzni analitiki nam govorijo, kako se splača vlagati delnice v genski inženiring in biotehnologijo, saj naj bi to bila panoga prihodnosti. S tem se strinjam – to je panoga prihodnosti, toda za kakšno ceno? Vse premalo še vemo o različnih vplivih genske manipulacije na naš organizem in na naše zdravje, pa naj gre za gensko ustvarjeni krompir ali za svetovno znano klonirano ovco Dolly.

Kar se dogaja v današnjem svetu na področju genskega inženiringa, je strašljivo, posledice pa utegnejo biti pogubne za človeštvo. Toda gre ne le za genski inženiring, temveč tudi za manipuliranje preko tržnih akcij. Tako nas proizvajalci mobilnih telefonov in mobilni operaterji prepričujejo, da sevanje mobilnih telefonov ne vpliva na zdravje, čeprav dokazi potrjujejo drugo zgodbo.

Na spletni strani www.skrivnosti-sveta.com si preberite članek **SEVANJE MOBILNIH TELEFONOV** in več vam bo jasno o tem, kako »zdravo« je telefoniranje preko mobilnega telefona. Možnosti, da se zaščitimo pred tako škodljivimi vplivi, je več; eno izmed njih predstavljamo tudi v omenjenem članku.

Podobna je tudi zgodba, povezana z – lepoto. Slednjo še kako zelo povezujemo z zdravjem. Lepota in zdravje tvorita »magično« dvojico sodobnega sveta. Vsi si želimo biti lepi in zdravi, še posebej, ko nas preko oglaševalskih akcij vsi tako zelo spodbujajo k nakupu najnovejšega opojnega parfuma in osvežilne toaletne vode.

Če bomo imeli zadnjo različico dišečega preparata, ki nam ga ponuja parfumerijski lobi, potem bomo v družbi sprejeti, srečni in zadovoljni. Morda je temu res tako, a za koliko časa? Samozavest, sprejetost, lepota in sreča se začnejo v nas samih in nobena stvar, pa naj bo še tako draga, nam ne more zagotoviti sreče in ljubezni. Človek, imej se rad in tudi drugi te bodo imeli, bi lahko dodali ob vsem tem. Dišeča opojnost zna biti tudi škodljiva in utegne vplivati na naše zdravje in dobro počutje. Tudi o tem si lahko več preberete v članku **DIŠEČE ZASTRUPLJANJE** na spletni strani www.skrivnosti-sveta.com.

Pozorno spremljajte to spletno stran, saj vam bomo na njej razkrili še marsikatero zanimivo stvar, ki ostane vse prevečkrat zamočana širšim množicam. **Seminar RAZKRITE SKRIVNOSTI ŽIVLJENJA**, ki bo **21. maja 2005 v Celju**, se hitro bliža in vsem, ki vas

zanimajo teme s področja zdravega življenja in pozitivnih misli, toplo priporočam udeležbo na njem. **Se danes se prijavite nanj!**

P.S. Preko **Spletne knjigarne OSEBNA-RAST.COM** si lahko naročite najnovejšo knjigo o Anastaziji, ki ima naslov **KDO DEJANSKO SMO**.

NAJ VAS SPREMLJA LJUBEZEN!

BOGASTVO ŽIVLJENJA, BOGASTVO SRCA

Trenutki, ki življenju dajejo smisel.

Avtorica članka: Nina Kolar

RAZUMEVANJE ALI VSE JE V MISLIH

Moški in ženska sedita za mizo. On premišljuje o nogometni tekmi, ki se je odvila v prid tujega moštva, zato jezno gleda predse in počasi grizlja hrano. Ona premišljuje o izletu v gore, kjer bosta preživela vikend, in želi slišati njegovo mnenje o tem, koliko in kakšno hrano naj vzameta s seboj. Ko pogleda moškega, ki še vedno mršči čelo, ga povpraša za mnenje, a on je ne sliši. Pred očmi ima še vedno tisti zabiti gol, zato se ne odzove.

Ona ne razume njegovega nezanimanja za tako pomembno vprašanje, zato užaljeno vstane od mize in v njenih mislih divja pravi vihar: »Si je zopet premislil in bo vikend raje preživel med štirimi stenami? Mu ni všeč družba, s katero bo preživel ta dva dneva? Mu ni bilo všeč kosilo? Pa zakaj nič ne reče? Ima spet enega tistih dni?« In še in še ...

Kaj pa, če pomislimo na malce drugačno situacijo in si predstavljamo, da ona sicer opazi drugačen izraz na njegovem izrazu, a si tokrat v misli prikljče nadvse pozitivne zamisli: »Hm, nekam zamišljeno izgleda tale moj dragi, le kaj neki se rojeva v njegovi glavi? Zagotovo je presrečen, da sem ga z vprašanjem vključila v priprave na izlet in zdajle pridno tuhta o tem, kaj dobrega bova vzela s seboj. Čudovit je, kadar takole zamišljeno strmi predse, saj vem, da se bo po najboljših močeh potrudil za naju.«

Ko naposled on le dvigne glavo in jo presenečeno pogleda, ker je preslišal vprašanje, se ona malce nasmeje, ponovi vprašanje in vse je v najlepšem redu. Jutri bo nova tekma, novi igralci bodo v igri in obeta se še marsikaj razburljivo.

No, če si zamislite izid prve situacije, je ta enak obojestranski slabi volji, zato se res lahko pripeti, da vikenda ne bosta preživela v objemu gora, čeprav bi bilo potrebno tako malo za dober medsebojni odnos. Le malce pozitivnih misli, dobre volje, ljubezni in razumevanja. Niso vse stvari takšne, kot se zdijo na prvi pogled, še posebej ne, kadar govorimo o medosebnih odnosih, ki so zelo prefinjeni in občutljivi za vsak napačen miselni vzgib, besedo in dejanje.

Vzrok za nastanek takih misli je marsikdaj miselni vzorec, ki se vleče iz preteklosti, zato je pomembno in potrebno, da ga ozavestimo in spremenimo. Ko se človek zaveda tega, kar ustvarja, lahko zavestno usmerja delovanje svojih misli in posledično svoja dejanja.

Vsaka misel bi morala biti posledica ljubezni in naša sposobnost kakovostnega (spo)razumevanja je odvisna od sposobnosti (spo)razumevanja s sloji misli, ki se čez dan kopičijo v naših glavah. Zakaj na tem mestu omenjam ljubezen? Ker je predpogoj za čiste in pozitivne misli ljubezen do nas samih. Kolikor čiste ljubezni premoremo, kolikor občutka ljubezni do sebe imamo in kolikor sprejemamo naše lastno bitje, toliko ljubezni lahko stkemo v misli ter z njimi presvetlujemo sebe in svojo okolico.

Zato se naslednjič, ko se boste zazrli v oči svojih najbližjih, znancev ali novih ljudi, potrudite, da boste v njih prepoznali zrcalno sliko svojih misli, ki bodo odražale razumevanje, spoštovanje in ljubezen.

Nina Kolar, absolventka ekonomije, pesnica in mlada ustvarjalka

Spletna stran: www.mozaik-kreativnosti.com
E-pošta: nina.kolar@mozaik-kreativnosti.com

USTVARJALNA MOČ MISLI

Kako odkrijemo zakladnico v sebi?

Avtor članka: Roy Goreya

ZAUPANJE V NAJBOLJŠI MOŽNI IZID

Življenje se nam lahko kljub vsemu trudu in vloženi energiji obrne zelo »čudno«, saj dobimo ravno nasprotno od želenega. Trudimo in trudimo se, pa vendar se vedno znova vrnemo na stare tirnice. Zakaj? Kaj počnemo narobe? Taka in podobna vprašanja si postavljamo, a odgovora ni od nikoder, vsaj pravega ne, takšnega, kot si ga želimo.

Včasih, ko gremo spat, se na vse možne načine trudimo, da bi zaspali, kajti vemo, da moramo naslednji dan zjutraj vstati spočiti, ker nas čaka pomemben sestanek. Štejemo celo ovce, štejemo od 100 do 0, a smo kljub temu budni! Prizadevanje nam je v tem primeru prineslo ravno nasprotno od želenega. Potrebno bi bilo razmišljati popolnoma drugače in se preprosto prepustiti toku spanca, zapreti oči ter neobremenjeno in brez odvečne nervoze zaspati.

Takšnih primerov je v naših življenjih še veliko. **Na silo ne gre nič**, česar sem se tudi sam naučil iz mnogih preizkušenj, ki so me doletele. Potrebno se je prepustiti sili veselja, gojiti zaupanje, pa se zgodi tudi najbolj želeno.

Neki gospod je nekoč zaradi maščevanja trgovcu, s katerim je bil na ladji, od njega kupil najboljšo ovco in jo vrgel v morje. Vedel je, da bo šla cela čreda ovac za njo. Če verjamate ali ne, se je tako tudi zgodilo. Naša življenja so podobna tej čredi ovac, ko celo proti svoji lastni volji nemočno podpiramo zgled drugih, misleč, da sami nismo sposobni storiti drugače. Zakaj raje ne zaupamo sebi in storimo nekaj po svoji vesti? **Verjemimo, veselje nas pri vsaki naši odločitvi obilno podpira, le zaupati moramo v to brezmejno silo naše podzavesti, našega nezavednega dela.**

Naše nezavedno bitje je lahko izvor mnogih težav, bolečin in razočaranj, ravno tako pa lahko povzroči tudi ozdravitev, veselje, radost in nas privede do rešitve težav. Sami vemo, da v sporu med voljo in domišljijo vedno zmaga domišljija. Vsaka misel, s katero se ukvarja naš duh, postane za našo podzavest resnica, nato pa se spremeni v resničnost in pojavnost v našem življenju.

Mislimo obilno, mislimo dobro, mislimo o ljubezni, radosti, sreči in to bo postalo del našega vsakdana. **Nikar ne skrbimo za jutri, ne prizadevajmo si na vse možne načine za srečo, temveč se preprosto prepustimo toku življenja, zaupanja in hvaležnosti.** Mimogrede, ali ste že kdaj pozorno prebrali besedo **zaupanje**? V njej se namreč skriva **upanje!**

ŽELIM VAM OBILO ČUDOVITIH TRENUTKOV!

Roy Goreya, motivacijski trener, predavatelj in avtor knjižnih uspešnic
Spletna stran: www.osebna-rast.com
E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

KOTIČEK ZA SAMORAZVOJ

Korak v neznano, pot pogumnih.

Avtor članka: Robert Lisac

TRAVA IN SAMORAZVOJ

Poznate tiste trenutke, ko vam je vsega dovolj, ko si želite spremeniti življenje na bolje, pa niti ne veste, kako in kje začeti? V takšnih stanjih se lahko rojevajo največje »neumnosti« ali

»modrosti«. Pri meni se je to zgodilo februarja letos. Takrat sem imel energije še ravno toliko kot bolna kresnička. Če je zdrava, ponoči sveti, ko energije ni, pa leti v temi in se zaletava v vse, kar je na njeni poti. Tako ta kresnička veselo zbira buške: eno si prisluži na hišni steni, drugo, ko se zaleti v drevo, tretjo, ko se sreča z bližnjim hribom. Točno tako sem se počutil.

Če bi tisti trenutek lahko, bi najnujnejše stlačil v nahrbtnik in jo ucvrl soncu nasproti; dovolj mi je bilo mraza, zime, vlage in »večplastnega« oblačjenja. V takšnih trenutkih postane človek v želji, da bi se mu stanje izboljšalo, pogosto bolj dovzeten tudi za **najmanjše namige** iz okolice. Teh namigov je bilo kar precej. Nekaj sem jih seveda uspešno preslišal in spregledal. Danes bi rad podelil z vami zanimivo izkušnjo, ki ima opravka z namigom, ki sem ga na srečo opazil in temu primerno vzel precej resno.

Od svoje prijateljice sem dobil ob **pravem času** v dar energijsko kartico presenečenja. Po horoskopu sem bik, kar pomeni, da ne stojim na zemlji samo z dvema nogama, temveč z vsemi štirimi. Zdaj si predstavljajte takšnega človeka, ko drži ves zbehan v roki to kartico. Moj švicarski, racionalni del možganov se je seveda uprl in začel kričati: »Robert, kaj boš s to »odštekano« kartico? Glej, glej, kdo jo bere! Robeeeeert!!!! Temu človeku se je zmešalo!«

Intuitivni, slovenski del mene je reagiral povsem drugače. Ta notranji glas je bil mehkejši, prijaznejši. Govoril je: »Madonca, saj to je ročno delo! Kako zanimiva kompozicija suhega cvetja. Hm, kaj je to? Silikon? Lepilo? Aha, srebrne kapljice ... Kaj pa je to? Ha? Dobro, za ta material ne vem, iz česa je. Tako, zdaj pa pogledajmo, kaj piše v njej.« Začel sem brati: »Izbrana kartica nosi vsebino besede TRAVA ...«

Sledilo je kratko besedilo z **globokim pomenom**. Šlo je za dragocene napotke, kako naj ukrepam v določenih situacijah, da bom zaživel bolj veselo, predvsem pa bolj zdravo življenje. Najbolj všeč mi je bil zadnji stavek:

»Če ti je hudo, se večkrat povaljaj po travi – bolje bo.«

Če že govorimo o energijah, sem si mislil, ne bo hudo, če se valjam izjemoma tudi po snegu, saj je trava tik pod njim. In res, valjal sem se kot zmešan. Na začetku sem se valjal bolj sramežljivo, potihoma in pogosto daleč stran od svojega doma, da me morda ne bi presenetil kakšen znanec. Bolj sem se uril v valjanju po bregu navzdol, bolj sem začel uživati in med valjanjem vriskati. Nazadnje sem se valjal kar na smučišču, ki je od mojega doma oddaljeno samo nekaj minut. Vseeno mi je bilo, kaj si bo kdo mislil. Nekje na sredini smučišča sem se ulegel prečno na klanec, dal roke ob telo, zaprl oči in se prepustil gravitaciji. Nooooooro!

Zdelo se mi je, kot da vse, kar je bilo slabega in nakopičenega v meni, s pomočjo centrifugalne sile dobesedno frči ven iz mene.

Gotovo ni običajno, da se 31 let star človek kotali po klanecu navzdol, a se vendarle sprašujem, zakaj pa ne? Zakaj naj bi bilo to valjanje po travi samo **privilegij srečnih in naravnih otrok**? Tako se mi je porodil cel kup vprašanj: Ali je možno, da so otroci, ki se niso pozabili valjati po travi, tako srečni, ker so v neposrednem stiku z materjo zemljo? Zakaj odrasli ne počnemo takšnih **zdravih »neumnosti«**? Ali ni na nek način svečana priložnost staršev, da pokažejo svojim otrokom, kako se je treba valjati in pri tem vriskati od veselja in radosti?

Ko sem sledil temu in celemu kupu drugih dobronamernih namigov, se je raven moje energije zelo dvignila. Seveda je za vsakega človeka recept za dobro počutje drugačen, zame je očitno pomemben faktor stik z naravo, s travo, z drevesi, ker sem si izbral pač **eno od mnogih različnih kartic**.

Kasneje mi je prijateljica, ki mi je podarila energijsko kartico presenečenja, razložila, da si vsak človek izbira svojo kartico **intuitivno** na osnovi motiva ali naslova kartice. Zdaj mi je kartica tako prirasla k srcu, da jo nosim naokoli kot svoj talisman, da vedno znova preberem besedilo, ki me okrepi, mi daje upanje in moč za vse drzne cilje prihodnosti ... Kadar si želim več energije, pa se večkrat povaljam po travi. Vedno je bilo potem bolje!

P. S.: Energijsko kartico presenečenja lahko naročite preko elektronske pošte: samorazvoj@hotmail.com.

Robert Lisac, avtor knjige »Korak v neznano – pot pogumnih«
E-pošta: samorazvoj@hotmail.com

KLJUČ DO SREČE SKOZI OČI UČITELJICE
Razmišljanja o vrednotah življenja.
Avtorica članka: Ljuba Žerovc

ZASVOJENOST JE LE SLABA NAVADA

*Življenje stalen je napad na sebe samega!
Nekdo si ves čas nohte grizel bo do živega,
spet drugi s cigaretним dimom si bo pljuča žgal,
cirozo jeter tretji s pitjem bo pritegoval,*

*četrty z vilico in z žlico si bo kopal grob,
zadolževal se peti bo, ker domišljav je snob,
z drogo šesti na možgane izvedel bo napad –
vse to zato, ker sebe samega nič nima rad!*

Če neko misel ali dejanje dovolj dolgo ponavljamo, bomo dosegli ravno to – navado v obliki prisilnega delovanja, ki pa se bo prav kmalu preobrazila v zahrbtno zasvojenost, ki se je ne bo več moč rešiti ali pa le z veliko težavo. Zasvojenosti praviloma sodijo med slabe navade, ki so še posebno trdovratne.

Svobodno oblikovanje slabih navad v resnici ne pomeni nikakršne svobode, ampak prav nasprotno – suženjstvo. Kajti vsaka zasvojenost je v resnici takšna ali drugačna oblika suženjstva, za katero pa se je vsakdo odločil povsem zavestno in prostovoljno. Ne samo, da se je zanjo odločil prostovoljno – v tem suženjstvu bo tudi (vsaj nekaj časa) užival, vztrajal in se mu predajal, dokler ga ne bo pogubilo.

'A junk food' mu ne bo nudil le kulinaričnega užitka – naložil mu bo še obilico kilogramov, mu pridelal visok krvni pritisk, žilne obloge, težave z dihanjem, sladkorno, bolezenske spremembe v sklepih, neestetski videz ... Alkohol mu ne bo pregnal le skrbi – istočasno mu bo uničeval jetra in možganske celice, ga osamil, postaral, mu razdril družino ...

Tobak ga bo ne le duševno sproščal – priklical mu bo še pljučnega raka, odmiranje tkiva, smrdljiv kadilski zadah, nagubano kožo, gnile rumenočrnike zobe ... Da o mamilih niti ne govorim! Podatkov o njihovem uničujočem delovanju na človekovo telo, razum in dušo navadno kar mrgoli v vsakodnevnem tisku.

Pa vendar se ljudje kar naprej odločajo, da bodo uživali uničujoče, škodljive substance. Kaj jih žene k temu? Zakaj nekateri postajajo zasvojeni, drugi pa ne, kljub temu da so oboji živeli v nemogočih razmerah, trpeli zaradi hudih stresov, frustracij, nesreč? Kaj (kdo) odloča o tem, kdo bo postal zasvojenec in kdo ne?

Spominjam se svoje mladosti, ki nikakor ni bila rožnata – daleč od tega. Doživela sem veliko žalostnih in hudih stvari – ločitev staršev, utesnjenost v številni družini, kjer je imela glavno besedo ukazovalna, trdosrčna babica, revščino, nasilje starejšega brata, pomanjkanje očetove ljubezni, zatiranje sošolcev, učiteljev itn., pa vendar mi je nekako uspelo ohraniti ravnovesje in se prebiti skozi srhljivi labirint otroštva, ne da bi se mi bilo treba zatekati h kakšnim umetnim blažilom ali tolažilom.

Še najbolj je k temu pripomogel materin glas, ki se mi je vedno z grozljivo jasnostjo oglašal v glavi, kadar sem bila pred hudo preizkušnjo ali skušnjava: »**Punca, karkoli boš storila, boš storila sama sebi! Premisli, kaj delaš!**« In resnično sem premislila, kajti jasno mi je bilo,

da bom posledice svojih dejanj nosila le sama. To zavedanje me spremlja še dandanes, za kar sem svoji materi neskončno hvaležna, kajti ni mi mogla dati večjega in boljšega darila od tega spoznanja.

Kaj pa današnji otroci? Koliko staršev jim izjavi kaj takega? **Ali niso ti otroci vse preveč zaščiteni, zaviti v vato, obvarovani pred vsakršnimi težavami?** Jim ne nudijo starši preveč vsega, še preden jim otroci sploh izrazijo željo po čem? Ali ne hodijo v šolo nadirati učiteljev in se pritoževati nad njimi k ravnatelju, češ da se njihovim 'miljenčkom' godi krivica, zatiranje, nasilje? Kako naj si ti otroci razvijejo lastno odpornost in odgovornost, če pa zanje vse postorijo starši?

Ko je tak otrok pred resničnim problemom, ki bi ga moral rešiti sam z lastnimi močmi in umom, brez pomoči staršev, se znajde v hudi stiski. Ker ga niso naučili pravilnega odzivanja na življenjske izzive, se zateče k opojnim sredstvom, ki naj bi omilila njegovo stisko. Pa jo res omilijo?

Kratkoročno da, dolgoročno pa mu naredijo hudo škodo. Ko se otrok tega zave, če sploh, pa je navadno že prepozno, kajti potegnilo ga je v hudičev krog, iz katerega se brez pomoči zlepa ne bo več izvlekel.

Nietzsche je svoje dni izjavil: **»Kar te ne ubije, te okrepi.«** Bi veljala ta izjava tudi za opojna sredstva? Da, vendar le prvi del! Ta nas le počasi ubijajo, okrepijo pa nas zagotovo ne!

Naj zaključim svoje razmišljanje še z nekaj modrimi izreki, vzetimi iz knjige **»Modrosti zbrane iz verzov stkane«**:

***Če je skušnjava močnejša od tebe,
tedaj sabotiraš samega sebe!***

***V umetnem paradizu so bogovi seks in 'trava',
bulimija, droga, alkohol, tobak in kava.
Bogovi se med sabo ljubijo bolj kakor bratci,
a sploh bogovi niso, ampak iz pekla rogatci!***

***Zasvojenost je kakor vojna,
ki polni s trupli polja bojna.***

***Navada slaba je v začetku šibka, neopazna,
ko pa se utrdi, je močna, vztrajna in nakazna.***

Ljuba Žerovc, avtorica knjige **»Modrosti zbrane iz verzov stkane«**
Spletna stran: www.modrostizbrane.com
E-pošta: ljuba.zerovc@modrostizbrane.com

MODRE MISLI ZA VSAK DAN
Misli, ki vas bodo motivirale za vrhunske dosežke.

»Poslovneži, ki ne vedo, kako se je treba spopasti z zaskrbljenostjo, umrejo mladi.«
Dr. Alexis Carrel

»Ni pomembno, da zmagam, a pomembno je, da sem pristen. Ni pomembno, da uspem, a pomembno je, da se izkažem vrednega svetlobe, ki je v meni.« Abraham Lincoln

»Morja ne moreš prečkati, če le zreš v vodo.« Rabindranath Tagore

ANEKDOTE E-MESEČNIKA
Resnične zgodbe, ki vas bodo spravile v smeh.

ZGOVORNA TIŠINA

Sovjetski državnik in voditelj Nikita Hruščov je bil visok funkcionar že v času Stalinove strahovlade. Na tiskovni konferenci - po Stalinovi smrti in po prevzemu najbolj odgovornih dolžnosti - mu je neki novinar poslal listek z vprašanjem:

»Kje ste bili v času, ko je Stalin uganjal svoja grozodejstva?«

Hruščov je napisano prebral na glas in nato vprašal:

»Kdo je zastavil to vprašanje?«

Nihče se ni oglasil.

»Vidite,« je dejal Hruščov, »jaz sem bil takrat tam, kjer je zdaj ta novinar.«

BRATI JE TREBA ZNATI

Norveški pesnik in dramatik, avtor številnih dram Henrik Ibsen je bil močno kratkoviden. Nekoč je šel po cesti, prek katere je visel lepak za neko slavnost. Ibsen je pozabil očala doma, zato je vprašal mimoidočega pešca:

»Oprostite, kaj piše na tistem lepaku?«

»Ah, dragi moj,« je vzkliknil oni, »z menoj je prav tako kot z vami: tudi jaz ne znam brati.«

POZABLJIVI PROFESOR

Profesor in pisatelj Anton Ingolič je nakupil v knjigarni nekaj novih knjig. Pri sestavljanju računa se Ingolič oglasi:

»Od zadnjič sem vam dolžan še dva dinarja.«

In ko opazi dekletovo presenečenje, pristavi:

»Se čudite, kajne, ker sem profesor?«

Po teh besedah in plačilu odide. Kmalu nato se vrne v knjigarno, kjer je pozabil vse, kar je imel: knjige in dežnik.

Dekle za pultom pa ne more biti tiho in pravi:

»Glejte no, pa ste res profesor!«

POKONČNA DRŽA

Že malce ostarelemu filmskemu igralcu Curdu Jürgensu je na sprejemu rekla mlada damica:

»Občudujem vašo ponosno in ravno držo, posebno takrat, ko tako trdno hodite v vlogi kakega visokega oficirja.«

»To se mi posreči samo zaradi mojega išiasa,« je pojasnil Jürgens.

[[SPLETNA KNJIGARNA](#)] [[OSEBNO SVETOVANJE](#)] [[FORUM KORAKI DO USPEHA](#)] [[BREZPLAČNE E-KNJIGE](#)]

Izdajatelj: WWW.OSEBNA-RAST.COM

© OSEBNA RAST 2005

E-pošta: rov.goreva@osebna-rast.com